

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201795
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3820201795.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobkyne: A. B. A., nar. X.X.XXXX, bytom C., D. E. F. XX/XX-XX, proti žalovanému: mesto Prievidza, Nám. Slobody č. 14, Prievidza, IČO 00 318 442, o určenie a o ochranu vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. V časti určenia, že právo organizovať dopravu na území Mesta Prievidza formou vymedzených úsekov miestnych komunikácií, označených zvislými a vodorovnými dopravnými značkami, vrátane dopravných značiek IP 27a, IP 27b a vyberať úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel od 1.7.2012 na základe projektu: „Regulácia statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza“, vypracovaného mestskou obchodnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183, tu nie je, konanie z a s t a v u j e .

II. Po právoplatnosti uznesenia vec p o s t u p u j e na ďalšie konanie mestu Prievidza.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou 22.4.2020 navrhuje voči žalovanému určiť, že právo organizovať dopravu na území mesta Prievidza formou vymedzených úsekov miestnych komunikácií, označených zvislými a vodorovnými dopravnými značkami, vrátane dopravných značiek IP 27a, IP 27b a vyberať úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel od 1.7.2012 na základe projektu: „Regulácia statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza“, vypracovaného mestskou obchodnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183, tu nie je. Navrhla ďalej, aby mu bola uložená povinnosť do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku odstrániť z celej E. D. G. C. dopravné značky IP 27a, IP 27b - Zóna s plateným alebo regulovaným státím, ako aj všetky zvislé a vodorovné dopravné značky osadené na základe „Regulácia statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza“, vypracovaného mestskou obchodnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183 od 1.7.2012, a uviesť dopravné značenie na celej Šumperskej ulici v Prievidzi do pôvodného stavu, v akom sa nachádzalo ku dňu 30.6.2012. Žalobu odôvodnila tým, že od 1.7.2012 sú pred jej bytovým domom osadené nelegálne dopravné značky IP 27a a iné, označujúce právne neexistujúcu Zónu s plateným a regulovaným státím, že na Okresnom súde Prievidza je pod č. k. 5C/13/2018 na základe žaloby (ktorú v roku 2015 pôvodne podala na Okresný súd Bratislava I.) vedené konanie, ktorého skutkový základ spočíva v nezákonnosti zriadenia Zóny s plateným a regulovaným státím v meste Prievidza od 1.7.2012, vrátane osadenia dopravných značiek IP 27a, IP 27b z dôvodu porušenia ustanovenia § 6a, § 3 ods.2 cestného zákona, čl.2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, že predmetom sporu č. k. 5C/13/2018, je okrem iného prieskum celého postupu zriadenia parkovacej zóny, vrátane osadenia sporného dopravného značenia mestom Prievidza. V žalobe zo dňa 22.4.2020 žalobkyňa uviedla, že v konaní č. 5C/13/2018 podala dňa 8.1.2020 procesný návrh na pripustenie prístúpenia do konania ďalšieho subjektu a to mesta Prievidza a procesný návrh voči nemu na pripustenie zmeny - rozšírenia žaloby (s totožným petitom, ako v konaní č. 15C/12/2020), a že

s názorom Mesta Prievidza ako intervenienta v uvedenom konaní, že nejde o súkromnoprávny spor nesúhlasí, že s názorom, že odstránenie značiek nie je súkromnoprávny spor by bolo možné súhlasiť len za predpokladu, ak by sa pri ich osadení postupovalo podľa § 6a cestného zákona, čo sa v prejednávanej veci nestalo. V súvislosti s § 23 (vzťah k správneho poriadku) zák. č. 135/1961 Zb. uviedla, že spôsob použitia právnej obrany (žaloba v rámci správneho súdnictva alebo civilný spor) priamo závisí od druhu útoku poškodeného. Ak sa do práv zasiahlo neoprávneným zásahom formou prostriedkov civilného práva, obrana podľa správneho súdnictva neprichádza do úvahy. V danom prípade, bola poškodená na svojich právach formou nelegálneho osadenia dopravného značenia Mestom Prievidza, na ul. E. G. C. (hoci so súhlasom dopravného inšpektorátu) podľa predpisov súkromného práva. Poukázala na uznesenie Mestského zastupiteľstva Prievidza č. 369/2011 a č. 370/2011 s tým, že Mesto Prievidza postupovalo pri zriadení parkovacej zóny ako aj osadenia dopravného značenia IP 27a, IP 27b mimo sféry § 6a cestného zákona, a teda sa na osadenie dopravných značiek pri regulácii dopravy postupom mesta Prievidza, nevzťahuje cestný zákon a ani zákon o správnom konaní, ale Občiansky zákonník, čím je daná právomoc civilného súdu na prejednanie sporu. Cestný zákon a správne súdnictvo sa vzťahuje pri osadení dopravných značiek regulujúcich parkovanie v meste výlučne na postup podľa § 6a cestného zákona. Poukázala na ustanovenie § 123, § 124, § 126 ods. 1, ods. 2, § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že v dôsledku nezákonného osadenia sporných značiek, nemôže riadne užívať svoju nehnuteľnosť a motorové vozidlo, pretože žalovaný (mesto Prievidza) reguluje dopravu mimo akéhokoľvek zákonného rámca od 1.7.2012 doteraz, čo predstavuje zásah do vlastníckeho práva a vynucovanie parkovania na vymedzených miestach v určenom čase za odplatu vymáha prostredníctvom svojich zamestnancov (mestskou políciou), blokovaním jej vozidla papučami a následne štátnymi orgánmi ukladaním pokút za iluzórne dopravné priestupky. Neodstránením značiek jej hrozí závažné zhoršenie zdravia.

2. O žalobe tunajší súd rozhodol uznesením č.k. 15C/12/2020-47 z 30.06.2020, ktorým konanie zastavil a po právoplatnosti postúpil vec na ďalšie konanie mestu Prievidza. Následne podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5Co/58/2020-72 z 02.12.2020, ktorým uznesenie prvoinštančného súdu v časti určenia, že právo organizovať dopravu na území mesta Prievidza formou vymedzených úsekov miestnych komunikácií, označených zvislými a vodorovnými dopravnými značkami, vrátane dopravných značiek IP 27a, IP 27b a vyberať úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel od 1.7.2012 na základe projektu: „Regulácia statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza“, vypracovaného mestskou obchodnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183, tu nie jevec zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V časti uloženia povinnosti do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku odstrániť z celej E. D. G. C. dopravné značky IP 27a, IP 27b - Zóna s plateným alebo regulovaným státím, ako aj všetky zvislé a vodorovné dopravné značky osadené na základe „Regulácia statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza“, vypracovaného mestskou obchodnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183 od 1.7.2012, a viesť dopravné značenie na celej Šumperskej ulici v Prievidzi do pôvodného stavu, v akom sa nachádzalo ku dňu 30.6.2012 uznesenie prvoinštančného súdu potvrdil. Následne podala žalobkyňa dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorým ho odmietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. V uznesení NS SR sp. zn. 9Cdo 95/2021 zo dňa 30.3.2023 súd konštatoval, že otázka možného osadenia dopravných značiek resp. ich odstránenia vo vymedzenom rozsahu spadá pod verejnoprávne oprávnenia a povinnosti, o ktorých môže rozhodovať iba správny orgán. Daná otázka odstránenia dopravného značenia nie je inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnym oprávnením. Žalobkyňa sa žalobou domáha ochrany svojho vlastníckeho práva pričom žiada, aby súd uložil obci odstránenie dopravného značenia z ňou uvedenej cesty. Uvedené je svojou povahou verejnoprávne oprávnenie upravené osobitným predpisom. O právach a povinnostiach vo vzťahu k dopravnému značeniu je oprávnený rozhodnúť príslušný správny orgán a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby. Žalobkyňa sa domáha odstránenia dopravného značenia z cestnej komunikácie (cesty), pričom daná vec nespadá do právomoci súdu, ale spadá do právomoci správneho orgánu, v danom prípade mesta Prievidza.

3. Podľa § 391 ods. 2, 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na

ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

4. Podľa § 2 CSP podľa tohto zákona sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

6. Podľa § 9 CSP ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

7. Podľa § 10 ods. 1 a ods. 2 CSP ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ak orgán, ktorému bol spor alebo vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, predloží spor alebo vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

8. Podľa čl. 4 ods. 1, 2 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

9. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych ciest a účelových ciest.

10. Podľa § 6a 1, 2, 3 zákona č. 135/1961 Zb., na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych ciest na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ďalej len "parkovacie miesta") a na stanovištia vozidiel taxislužby, ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem. Parkovacie miesta a stanovištia vozidiel taxislužby musia byť označené zvislými a vodorovnými dopravnými značkami. Vo všeobecne záväznom nariadení obec ustanoví spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel podľa osobitného predpisu, spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia.

Prevádzkou parkovacích miest podľa odseku 1 môže obec poveriť aj inú právnickú osobu ako v § 3d ods. 5 písm. d). Na úpravu vzťahov medzi obcou a poverenou právnickou osobou sa vzťahuje osobitný predpis. Ak prevádzku parkovacích miest zabezpečuje právnická osoba poverená obcou, tak všeobecne záväzným nariadením obce podľa odseku 1 ustanoví aj podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest a spôsob určenia odplaty poverenej právnickej osoby za prevádzku parkovacích miest.

Výnos úhrad za dočasné parkovanie motorových vozidiel je príjmom obce; to neplatí, ak je prevádzka parkovacích miest zabezpečovaná podľa odseku 2, keď predmetný výnos úhrad za dočasné parkovanie je príjmom na prevádzku parkovacích miest poverenej právnickej osoby.

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada nato, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

12. Právomoc súdu konať sa posudzuje ako oprávnenie riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie. Ustanovenie § 3 CSP určuje, že sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Súkromnoprávne vzťahy, z ktorých vychádzajú súkromnoprávne spory a iné veci, sú charakterizované najmä právnou rovnosťou a vôľovou autonómiou ich účastníkov. Ich postavenie je rovnocenné, čo znamená, že jeden z účastníkov súkromnoprávneho vzťahu nie je oprávnený jednostranne ukladať povinnosti druhému účastníkovi a ani sám autoritatívne vynucovať splnenie povinnosti druhého účastníka súkromnoprávneho vzťahu. Nad rámec súboru vzťahov uvedených v § 3 CSP sudy prejednávajú a rozhodujú aj iné veci, ktoré sa už nezakladajú priamo na práve súkromnom, ale len vtedy, ak to ustanovuje zákon - čo vyplýva z § 4 CSP. Právomoc súdu je základnou procesnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma z úradnej povinnosti v každom štádiu konania a na každej inštancii (§ 161 ods. 1 CSP). Jej nedostatok je neodstrániteľný a vedie k zastaveniu konania (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 9 resp. § 10 ods. 1 CSP). Pri riešení, či vec patrí do právomoci súdov je nutné zaoberať sa otázkou, z akého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje v konaní ním uplatňovaný nárok (t. j. predmet konania), následne tento vzťah dôsledne analyzovať a nakoniec správne vyhodnotiť a posúdiť po právnej stránke. Za účelom zabezpečenia podkladov, nevyhnutných pre tento postup, ukladá zákon žalobcovi povinnosť uviesť vždy už v žalobe rozhodujúce skutočnosti. Tie majú súdu umožniť, aby daný právny vzťah a z neho vyvodzovaný nárok analyzoval a právne kvalifikoval z aspektov, významných tak pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy (napr. právomoci, príslušnosti, procesnej subjektivity), ako aj pre prípadné posúdenie veci samej. Žalobca 8 9Cdo/95/2021 je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusí ho však právne vyhodnotiť a zdôvodniť (ak ho predsa len v žalobe právne posúdi, súd daným posúdením nie je viazaný.) Je totiž vecou súdu, aby v zmysle zásady „iura novit curia“ podal právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku. Pre analýzu právneho vzťahu strán a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu na prejednanie a rozhodnutie o nároku, ktorý žalobca vyvodzuje z tohto právneho vzťahu, je tak rozhodujúce obsahové ľadisko, teda akú povahu majú práva a povinnosti strán tvoriace obsah právneho vzťahu (viď uznesenie NS SR 9Cdo 95/2021 zo dňa 30.3.2023).

13/ Súd opätovne po rozhodnutí o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu KS Trenčín sp. zn. 5Co 58/2020 zo dňa 2.12. 2020, ktorý čiastočne potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o zastavení konania pre nedostatok právomoci a postúpení veci mestu Prievidza, posudzoval aj vo zvyšnej časti žalovaného nároku svoju právomoc. Dospel k záveru, že aj v časti určenia, že právo organizovať dopravu na území mesta Prievidza formou vymedzených úsekov miestnych komunikácií, označených značkami a vyberať úhrady za dočasné parkovanie od 1.7.2012 na základe označeného projektu vypracovaného spoločnosťou UNIPA s.r.o. Prievidza, tu nie je, súd nemá právomoc vo veci konať, preto konanie zastavil a aj v tejto časti vec postúpil na ďalšie konanie mestu Prievidza v súlade s § 10 ods. 1 CSP. Súd je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení KS TN sp. zn. 5Co 58/2020 zo dňa 2.12.2020, podľa ktorého úlohou súdu bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť otázku právomoci súdu v tejto časti, v prípade, ak dospeje k záveru, že nemá právomoc vo veci konať, zistí do právomoci ktorého iného orgánu Slovenskej republiky spor patrí, konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec postúpi tomuto orgánu (§ 10 ods. 1 CSP), pričom v odôvodnení rozhodnutia dá súd prvej inštancie odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, vrátane uvedenia relevantných zákonných ustanovení. Ak nedokáže dostatočne určiť identifikovať iný orgán, do právomoci ktorého spor (vec) patrí, je povinný uplatniť postup podľa zásady uvedenej v Čl. 4 CSP a v zmysle princípu zákazu odopretia spravodlivosti musí vec prejednať a rozhodnúť a zamerať sa v prejednávanej veci či je daný naliehavý právny záujem na takomto určení.

14. Cestný zákon umožňuje obci vydávať všeobecne záväzné nariadenie na účely organizovania dopravy, ktorým môže obec ustanoviť úseky miestnych ciest na dočasné parkovanie motorových vozidiel a na stanovištia vozidiel taxislužby, ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem. Vo všeobecne záväznom nariadení má obec možnosť ustanoviť spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel v zmysle zákona o cenách a spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia. Na riešenie problémov obcí a miest s parkovaním odporúča aj Združenie miest a obcí Slovenska využívať spomínaný § 6a cestného zákona, preto Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi sa dňa 29.04.2014 uznieslo na Všeobecne záväznom nariadení č. 153/2014 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území mesta Prievidza, ktoré bolo zrušené a nahradené Všeobecne záväzným nariadením mesta Prievidza č. 4/2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území mesta Prievidza. Obe tieto všeobecne záväzné nariadenia mesto Prievidza vydalo v súlade s ust. § 6a,

a taktiež aj ust. § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., týmito sa reguluje dočasné parkovanie na území mesta Prievidza. Mesto Prievidza je správcom cesty a v tomto prípade vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť aj za jej výkon. Ústava v čl. 68 jasne zakotvila, že všeobecne záväzné nariadenia sa vydávajú aj vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona. Otázka, kto má právo organizovať dopravu na území mesta Prievidza formou vymedzených úsekov miestnych komunikácií, označených zvislými a vodorovnými dopravnými značkami, vrátane dopravných značiek IP 27a, IP 27b a vyberať úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel od 1.7.2012 na základe projektu: „Regulácia statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza“, vypracovaného mestskou obchodnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183, patrí medzi verejnoprávne oprávnenia a povinnosti, a teda rozhodovať by mal správny orgán, a to mesto Prievidza.

15. Predmetom konania pritom zostal určovací nárok žalobkyne o tom, že právo organizovať dopravu na území mesta formou vymedzenia úsekov miestnych komunikácií označenými značkami a vyberať za dočasné parkovanie na základe označeného projektu tu nie je. Ako uviedol v tejto veci aj dovolací súd bez ohľadu na povahu nároku, teda či ide o určovací nárok alebo nárok na plnenie súd pri riešení otázky svojej právomoci musí vychádzať z akého právneho vzťahu žalobca svoje právo uplatňuje, tento vzťah je súd povinný dôsledne analyzovať a správne vyhodnotiť a posúdiť po právnej stránke. Aj určovací nárok žalobkyne jednoznačne vychádza z verejnoprávneho oprávnenia mesta Prievidza, a to upraveného v cestnom zákone, podľa ktorého miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Právo organizovať dopravu osadením dopravných značiek a vyberať úhrady za parkovanie je súčasťou tak miestnej štátnej správy ako i úpravy uvedenej v § 6a ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť VZN úseky miestnych ciest na dočasné parkovanie motorových vozidiel a podobne. Zákon ďalej upravuje možnosť vo VZN upraviť spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výšku úhrady za parkovanie podľa osobitného predpisu, spôsob platenia a podobne. Ide o úpravu, ktorú nachádzame v predpisoch správneho práva a o práve organizovať dopravu vo vzťahu k dopravnému značeniu a následnej možnosti výberu úhrad je oprávnený rozhodovať príslušný správny orgán a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby. Nejde totižto o vzťah, v ktorom je postavenie účastníkov vzťahu rovnocenné. V tomto vzťahu je oprávnený účastník vzťahu mesto Prievidza určovať parkovacie miesta osadením dopravných značiek, pričom druhý účastník tohto vzťahu je povinný toto rešpektovať a plniť a mesto Prievidza je oprávnené vyberať úhrady za parkovanie. Taktiež mesto Prievidza je oprávnené ukladať sankcie za nesplnenie tejto povinnosti (§ 22c zákona). Súd je pritom viazaný vysloveným právnym názorom aj v samotnom rozhodnutí dovolacieho súdu sp. zn. 9Cdo 95/2021, ktorý názor sa vzťahuje aj na zvyšnú časť žalovaného nároku žalobkyne. Svojou povahou druhý žalovaný nárok na plnenie povinnosti odstrániť dopravné značky na základe toho istého projektu vyriešil ako predbežnú otázku aj základ pre rozhodnutie o určení, či žalovaný má právo organizovať dopravu a vyberať úhrady popísaným spôsobom. Preto podľa názoru súdu nie je možné rozhodovať o určovacom nároku žalobkyne v súdnom konaní, pretože je tu orgán miestnej štátnej správy, resp. územnej samosprávy, ktorá takúto kompetenciu má vymedzenú zákonnou úpravou.

16. Súd preto konanie zastavil a po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená na ďalšie konanie Mestu Prievidza.

17. Pre úplnosť súd konštatuje, že aj žaloba žalobkyne o náhradu škody vedená pred OS Prievidza sp. zn. 5C/13/2018, v ktorom konaní žalobkyňa namietala okrem iného celý postup zriadenia parkovacej zóny vrátane osadenia sporného dopravného značenia mestom Prievidza, bola prvostupňovým súdom zamietnutá, pričom KS v Trenčíne 19Co 91/2021 zo dňa 19.10. 2021 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

18. O trovách konania žalovaného, ktorý mal vo veci úspech, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva, a to v zmysle § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému trovy konania nevznikli, tieto si neuplatňoval v priebehu konania, preto súd vyslovil, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.